

SVĒTDIENAS RĪTS

www.lelb.lv

6.JŪNIJS, 2009. Nr.21 (1800) TRĪSVIENĪBAS SVĒTKI – TRINITATIS

CENA 40 SANTĪMI

ĀRZEMĒS

3

Vitenbergā kopīgu dievkalpojumu svin protestanti un katoļi

IZGLĪTĪBA

4

Saldus Sv.Gregora kristīgās kalpošanas skolā – 14. izlaidums!

INTERVIJA

5

Rīgas Jaunās Sv.Ģertrūdes draudzes priekšnieks Māris Makstnieks

Sestdien, 13. jūnijā plkst. 17.00,

Sv. Annas katedrāles kora

KONCERTS,

veltīts 14. jūnija notikumiem.

Dirigenti: Andris Jansons un Andis Bīriņš.

Programmā: ārzemju un latviešu

dažādu gadsimtu komponistu sakrālā mūzika.

Citāds dievkalpojums Torņkalnā

Arī Linda Leen un Renārs Kaupers piedalījās “Citādā dievkalpojumā” Rīgas Lutera draudzē, kura aicinājums bija draudzes ļaudis mudināt ziedot savam garīgajam ceļam: “Ja ikviens draudzes loceklis ik dienu atvēlētu šim lielajam ceļam tikpat, cik vienam braucienam ar tramvaju – 40 santīmu, – nākamās Vasarsvētkus mēs svinētu jaunajā Draudzes centrā!” ● FOTO LĪGA CEPURĪTE

Notikusi Reliģisko lietu konsultatīvās padomes sēde

ANDRIS KRAULIŅŠ

20. maijā LR Tieslietu ministrijā notika kārtējā reliģisko lietu konsultatīvās padomes sēde. Reliģisko lietu konsultatīvās padomes vadītājs ir Tieslietu ministrijas valsts sekretārs, un tajā piedalās visu Latvijā reģistrēto reliģisko organizāciju savienību jeb baznīcu pārstāvji. LELB šajā padomē pārstāvēja Garīgā personāla un draudžu lietu daļas vadītāja vietnieks mācītājs Andris Krauliņš un LELB jurists Agris Eglītis. Šajā sēdē pēc aktīviem LELB un Latvijas Pareizticīgo baznīcas pārstāvju protestiem tika noraidīta LR Finanšu ministrijas ierosme visām draudzēm noteikt grāmatvedības kārtošanu divkāršā ierakstu sistēmā un gada pārskatā iekļaut arī bilances sagatavošanu.

Turpinājums 7.lpp.

Ziņas

Somijas luterāņi viesojas LELB

Somijas baznīcas arhibīskaps Jukka Paarma (centrā) ar Latvijas amatbrāļiem Rīgas Domā

RITA BRŪVERE, LELB ārlietu nozares vadītāja

No 16. līdz 19. maijam Rīgā viesojās Somijas evaņģēliski luteriskās baznīcas arhibīskaps Jukka Paarma, bīskaps Kari Mäkkinen un darbinieku grupa no baznīcas pārvaldes. Viesi bija ieradusies Rīgā ar vēlmi nedaudz iepazīt Latviju un LELB. Svētdien, 17. maijā, Somijas baznīcas arhibīskaps angļu valodā teica sprediķi Domā, viņu tulkoja Doma dekāns mācītājs Elijs Godiņš. Pēc dievkalpojuma somu brāļi un māsas pie kafijas tases pa-

kavējās sarunās ar draudzes locekļiem. Vēlāk viņi noskatījās videoprezentāciju par LELB un ar lielu interesi noklausījās arhibīskapa Jāņa Vanaga atbildes uz jautājumiem gan par mūsu baznīcas vēsturi, gan par jaunāko attīstību LELB un Latvijas sabiedrībā. Pirmdien somu ciemiņi viesojās Dubultu draudzē un pastaigājās pa Jūrmalu. Neraugoties uz pavēso, vējaino laiku, tikšanās bija sirsniņas, un kopā pavadītais laiks stiprināja draudzības saites, kādas jau izsenis pastāv starp mūsu baznīcām. ^{SR}

Sprediķis

Ietveriet Viņu savās sirdīs!

Sprediķis teikts Mežaparka baznīcā deviņdesmitajos gados un atkārtoti nolasīts piemiņas vakarā 2009. gada 28. maijā.

ROBERTS FELDMANIS, mācītājs (04.08.1910. – 28.05.2002)

“Tāpēc tad arī mēs, kur ap mums visapkārt tik liels pulks liecinieku, dosimies ar pacietību mums noliktajā sacīkstē, nolikdami visu smagumu un grēku, kas ap mums tinas, un raudzīsimies uz Jēzu, ticības iesācēju un pabeidzēju, kas Viņam sagaidāmā priekā vietā krustu ir pacietis, par kaunu nebēdādams, un ir nosēdies Dieva tronim pa labi rokai. Nemiet vērā To, kas pānesis tādu pārestību no grēciniekiem, lai jūs nepieķūstat, savās dvēselēs pagurdami.” (Ebr 12:1-3)

Uzlūkosim Jēzu! Ticības iesācēju un pabeidzēju. Kas tas ir – kristīgais cilvēks? Kas tas ir – kristīgā ticība? Kā tas notiek, ka mēs esam kristīgie, ka mēs

ticam? Mēs to jau dzirdējam un ņemām vērā, ka visas ticības kopsavilkums ir šīnī vienā Pestītāja aicinājumā – nāc Man pakaj! Un šodien apustulis mums norāda, jā, kas ir šī nākšana Viņam pakaj!

Uzlūkojiet Jēzu Kristu! Ap Viņu bija daudz ļaužu. Daudzi Viņu uzlūkoja, daudzi Viņu meklēja ieraudzīt. Vēl pirms Viņa ciešanu ceļa uz svētkiem bija ieradušies Jeruzalemē arī grieķi, tie griežas pie Filipa un Andreja un saka: “Mēs gribam redzēt Jēzu!” Šie ļaudis, kas bija nākuši no gudrās, asprātīgās domātāju tautas, kura daudz bija pieredzējusi savās garīgajās atziņās. Te bija kaut kāds meklējums un vaicājums – kas ir šis? Uzlūkosim Jēzu! Mēs nezinām, vai viņi Viņu bija redzējuši, un kādi bija viņu iespaidi. Un, miļā

draudze, kad mēs lūkojamies Evaņģēlijā, mūs kādreiz tā sāpīgi skar, ka arī tur bija tādi paši ļaudis, kādus mēs mūsu dienās pazīstam, kas meklē atrast kādus iespaidus, kas meklē kaut ko piedzīvot neparastu un kas taisa savus spriedumus un slēdzienus par to, ko viņi ir redzējuši vai piedzīvojuši. Tā tas bija arī ar Jēzu – Viņu uzlūkoja daudzi. Citi Viņu uzlūkoja ar izbrīnu – kā tas var būt, ka cilvēks var darīt tādas lietas? Un citi Viņu uzlūkoja ar izbailem, jo Viņš rīkojās kā pats varenais, pavēlējams gariem atstāties no cilvēku plosīšanas. Citi Viņu uzlūkoja godbijībā un bailēs, kad Viņš apsauca vētru. Mācekļi bailēs un briesmās jūras vidū krita laivā ceļos Viņa priekšā.

Turpinājums 8.lpp.

Mācītāja Roberta Feldmaņa dāvana baznīcai

Arhibīskaps Jānis Vanags: "Par šo grāmatu es tiešām esmu aizkustināts un priecājos par to visas mūsu baznīcas dēļ."

Guntis Kalme: "Lai šī grāmatiņa nes ticības augļus visu mūsu dzīvēs!" ● FOTO KRISTAPS SIETIŅŠ

Lai katrs ir "citāds dievkalpojums!"

INGA REČA, laikraksta "Svētdienas Rīts" redaktore

Pagājušās svētdienas – Vasarsvētku – dievkalpojumi, pēc vairāku māsu un brāļu liecībām, bijuši īpaši aizkustinoši. Mūsu arhibīskaps savās svētku uzrunās draudžu jubilejās mēdz uzdot jautājumu – kad baznīca ir visskaistākā? Kad tā ir kvalitatīvi izremontēta? Kad gaumīgi izdaiļota ar ziediem un bērzu meijām? Arī, arī. Bet tomēr visskaistākās mūsu baznīcas ir tad, kad tās ir pilnas ar dievlūdžiem. Kāda ticības māsa stāsta, ka šogad Umurgas baznīcā sanākuši tik daudz ļaužu, cik agrāk nekad nav bijis pieredzēts pat Ziemsvētkos... Šajā reizē umurdzieši pateicās savam novadniekam Jānim Lančeram, kurš nesavtīgi palīdzējis, lai dievnams taptu par skaistāko ēku pagastā. Pati devos uz "Citādo dievkalpojumu" Rīgas Luterā baznīcā un arī varu apliecināt, ka sēdvietu baznīcā nebija pat balkonā! Arī šeit sanākušie Latvijas jaunie slavenie mūziķi – Renārs Kaupers, Intars Busulis, Linda Leen, Dons un citi, kopā ar draudzes mūziķiem, savu talantu dāvāja cildenam mērķim – lai ātrāk varētu pabeigt jaunā Draudzes centra celtniecību. Ēka jau gatava, bet, ja katrs no 4500 draudzes locekļiem ziedotu tikai 40 santīmu dienā, tad nākamās Vasarsvētkus draudze jau sagaidītu jaunajās mājās!

Arī Vangažos iepriekšējās svētdienas dievkalpojums bijis citāds – tajā bērnu nama bērni kopā ar draudzes priekšnieci Ingu Freimani bija sagatavojuši muzikālu kompozīciju. Īpaši aizkustinoši bijuši solisti – mazs puisēns ratiņkrēslā un meitenīte, kura tik ļoti gribējusi atrasties uz skatuves, ka viņai tas ļauts. Viņa nedziedāja – tikai plātīja mutīti... Taču pieaugušie bija tik sirdsgudri, ka ļāva viņai tur vienkārši būt.

Ar visu augstāk aprakstīto, es gribu tikai teikt to, ka ikkatrs dievkalpojums mūsu draudzēs var būt citāds. Un citādie dievkalpojumi var būt tik dažādi! Galvenais – lai tajos mūsu sirdis un mīlestība ir klātesoši. ©

Lielā priekā, slavējot Dievu, vēstām, ka 28. maijā plkst. 18.00 Mežaparka Gustava Ādolfā baznīcā tika svinēta mācītāja Dr. Roberta Feldmaņa grāmatas "Evanģēliski luteriskā baznīca un dievkalpojums" atvēršana.

GUNTIS KALME

Svētki

Grāmatas prezentācija notika ikgadējā mācītāja R.Feldmaņa piemiņas dienā 28.maijā, kas šogad pirmo reizi tika rīkota Mežaparka draudzē. Pēc tradīcijas, pasākums sākās ar svētbrīdi, kuru vadīja draudzes mācītāji – Rolands Eimanis un Ilmārs Rubenis, lasot mācītāja R. Feldmaņa sprediķi (Ebr 12:1-3). Otrajā daļā notika grāmatas atklāšana. Mācītājs Guntis Kalme, grāmatas publicēšanas iecerētājs, teoloģiskais redaktors un otrā priekšvārda autors, iepazīstināja klātesošos ar grāmatas tapšanas vēsturi, saturu, izcēla izdevuma nozīmīgumu un noderīgumu mūsu baznīcai šodien. Pateicības vārdi pienākas Dr. R.Slenczkam par pirmo priekšvārdu, Vilim Kolmam kā liturģiskajam redaktoram un vienam no pielikuma autoriem. Tika sumināti arī projekta izpildītāji – LMF direktors Juris Uļģis, korektore Gunta Vilka, maketētāja Agate Muze. Grāmatas pirmais eksemplārs no altāra tika nodots arhibīskapam, lai viņš svētītu grāmatas ceļu līdz lasītāja sirdij. Tā caur arhibīskapa rokām tika istenota mācītāja R.Feldmaņa iecere, ka šī grāmata ir veltīta Mežaparka draudzei un nodota lietošanai baznīcā. Trešajā daļā ikviens varēja iegādāties jauno grāmatu un baudīt sadraudzību pie draudzes sarūpētajiem cienastiem.

Arhibīskapa vārdi

Virsgans pateicās Dievam: "Mēs Tev pateicamies, ka esam saņēmuši vērtīgu, vajadzīgu un saturīgu grāmatu mūsu lietošanai. Kungs palīdzī, ka tā izplatās mūsu baznīcā un pasaka visiem Kristus ļaudīm to, ko Tu vēlies." Tad viņš dalījās pārdomās: "Mežaparka baznīca ir brīnums. Manas paaudzes mācītāji atceras, ka mācītājs Feldmanis astoņdesmito gadu sākumā bija vai vienīgais luterāņu mācītājs,

kuram interesēja liturģija, dievkalpojums un kurš to prata spēcīgi, spilgti papildīt un izdzīvot. Kas bija unikālais viņa kalpošanā? Vienā teikumā – mācītājs altārī stāv *vice et loco Christi* jeb Kristus vietā (Ap VII, 28). Profesors Feldmanis to prata tā izdzīvot, ka katrs, kas uz viņu skatījās, tiešām redzēja, ka viņš tur stāv Kristus vietā, ka viņā var Kristu atspīdam saredzēt. Tas bija vairāk kā pārliecināšana. Tā bija dziļa liecinieka dāvana mums. Tāpēc no šīs mazās baznīcas, toreiz izmēros mazākās luterāņu baznīcas Latvijā, tik liels iespaids izplatījās visā mūsu baznīcā un faktiski pārveidoja Latvijas luterisko baznīcu – pārveidoja līdz pat pēdējai, mazākai un attālākai draudzei. Laikā, kad ienācu baznīcā, bija pārliecība, ka dievgalds jāsvin tikai divas vai četras reizes gadā. No šīs mazās baznīcas sakramentāla dievkalpošana, sakramentāla izpratne par ticību ir izplatījusies visā mūsu baznīcā. To cauri sausuma laikiem ir iznesis profesors Feldmanis un mācējis to pasniegt kā lielu dāvanu mūsu baznīcai. Tāpēc šī grāmata, varētu teikt, ir arī intriģējoša, jo tā atklāj, ko no šī brīnuma anatomijas – kā tas tika mums pasniegts un mācīts, kāpēc tas tik ļoti mūs uzrunāja. Paldies par šo grāmatu, es tiešām esmu aizkustināts un priecājos par to visas mūsu baznīcas dēļ."

Pateicība un aicinājums

Šī ir otrā grāmata, ko par atsevišķu draudžu un privātpersonu ziedojumiem izdod Luterisma mantojuma fonds. Labdari tika saukti vārdā, sumināti un sveikti. Paldies arī tiem, kuri atbalstīja ar aizlūgšanām un stiprinājuma vārdiem, kā arī tiem, kas vēlējas, bet, dažādu apstākļu dēļ kavēti, vēl nepaguva atstāt savu ziedojumu – jūsu visu atbalsts ir bijis nozīmīgs! Nekas nav nokavēts, – jo nākošais projekts, kas tepat pie durvīm,

ir mācītāja K.Beldava sastādītās grāmatas "Mācītāji, kas nāvē gāja" 1933., atkārtots izdevums. Tā ir liecību apkopojums par mūsu baznīcas vecmartīriem un konfesoriem – 1919.g. boļševiku upuriem. Visi, kas vēlas ziedot tai, ir miļi lūgti sūtīt ziedojumu.

LMF (Nodibinājums "LUTERISMA MANTOJUMA FONDS", Reg. Nr. 50003360631, AS Swedbank, Konts: LV83HABA0019408034695)

Līdz šim mums palīdzīgu roku ir snieguši Amerikas luterāņi, ar kuru gādīgu atbalstu LMF ir spējis izdot daudz vērtīgu grāmatu. Paldies viņiem par atbalstu! Bet ir svarīgi, ka mēs spējam finansiāli atrasties no ārzemju palīdzības, lai netaptu par citu izmantotājiem. Mēs taču tik daudz varam paši! Un šī grāmata ir tam vēl viens pierādījums. Tāpēc ir būtiski atjaunot ziedošanas tradīciju mūsu baznīcā.

Cena

Cena šai grāmatai ir neticami zema un tajā pat laikā augsta. Zema, jo katrs, kurš strādāja pie šīs grāmatas, uzņēmās to kā savu kalpošanu, tāpēc vajadzēja segt vienīgi tipogrāfijas izdevumus. Cena ir augsta, jo labais rezultāts tika panākts grūta darba rezultātā, kura laikā velns gādāja, lai stresu un pārpratumu netrūktu. Bet slava Dievam – notika Viņa prāts!

Atklājums

Grāmatā uzskatāmi redzams, ka mācītājam R.Feldmanim, bez jau citiem zināmiem talantiem, piemita arī izkopta sakrālās mākslas gaume un mākslinieka dotības. To redzam fotogrāfijās, kas attēlo Feldmaņa atjaunos dievnamus, to interjerus un pēc viņa metiem veidotos sakramenta traukus. Arī Mākslas akadēmijas profesora O.Spārīša pēcvārds izceļ mums līdz šim maz zināmās Feldmaņa spējas.

Ceļvedis lasīšanā

Lai iegūtu priekšstatu par grāmatas saturu un tās nozīmi, kā *absolūto minimumu* ieteicams izlasīt vāku atlokus un aizmuguri, kā *minimumu* – izlasīt priekšvārdus un pielikumus, kā *normu* – izlasīt visu, bet kā

maksimumu – iegādāties otru grāmatu un dāvināt to savam tuvakam! Lai šī grāmatiņa nes ticības augļus visu mūsu dzīvēs!

Simtgade

Bet mācītājs Roberts Feldmanis (kuru viņa nopeln un īpašās lomas dēļ būtu pareizi dēvēt par mūsu baznīcas patriarhu) nav viens. Viņa dzimšanas gads – 1910. – ir dzimšanas gads arī veselai plejādei citu ievērojamu mūsu baznīcas mācītāju un Teoloģijas semināra pasniedzēju – rektoram Robertam Akmentiņam (relīģijas filosofija, filosofija), Paulam Žibeikam (visa (!) VD), Alfonam Vecmanim (liturģika, himnoloģija), Robertam Kalderovskim (homilētika). Nākošgad viņi visi būs simtgadnieki! Viņi katrs bija zīmīgs savā veidā. Ir vērts padomāt, kā mēs pēc gada varētu godināt viņu un mūsu baznīcas patriarha piemiņu!

Aicinājums

Aicinām atsaukties visus tos, kuru rīcībā ir kaut mazākais materiāls vai atmiņas par mācītāja Roberta Feldmaņa un augstākminēto simtgadnieku kalpošanu.

Jau iepriekš pateicībā par atsaucību!

Sikāka informācija: mācītājs Guntis Kalme – 28884021; mācītājs Ilmārs Rubenis – 29191289; mācītājs Māris Ziemelis – 26171837, vai www.robertsfeldmanis.lv. ©

1 Pirmā ir Guntara un Janas Baikovu "Laulība starp radišanu un mūžību", izdota ar Biķeru draudzes atbalstu.

IHTIS

Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas
SIA IHTIS reģ.Nr.000341733
izdevums laikraksts Svētdienas Rīts
redaktore Inga Reča (26459800)
redakcijas adrese
Alksnāja iela 3, Rīga, LV-1050,
tālrunis 67224911
e-pasts: svetdienasrits@apollo.lv
iznāk kopš 1920.gada janvāra
reģ.Nr.000702015,
pasta indekss 1095
iznāk četras reizes mēnesī
iespiests a/s Preses nams tipogrāfijā

Pārpublicēšanas vai citēšanas gadījumā atsaukšanās obligāta. Redakcija materiālus nerezencē un atpakaļ neizsniedz. Par autoru honorāriem nepieciešama iepriekšēja vienošanās. Autoru viedoklis ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Aicinājums

Viena no visskaistākajām vietām Vecajā Derībā ir notikums no Otrās Kēniņu grāmatas 6.nodaļas, kad pravieša Elisas kalps, ieraugot aplenkto pilsētu un māju, sāk vaimanāt par acimredzamo sakāvi un bojāeju. "Ko nu darīsim?" – tik cilvēciski un izmisīgi skan kalpa jautājums. "Un Elīsa lūdza Dievu, un sacīja: "Kungs, lūdzams, atver viņam acis, ka viņš var redzēt!" Un Tas Kungs atvēra tā puiša acis, ka tas redzēja, un, lūk, kalns bija pilns ugunīgu zirgu un ratu visapkārt ap Elīsu."

"Kungs, lūdzams, atver viņam acis, ka viņš var redzēt!" – šis pravieša Elīsa lūgums Dievam varētu būt par Rīgas Kristīgās vidusskolas darbības pamatu un moto. Kaut mazliet parādīt, likt apjaust, ka pasaulē bez materiālajām, redzamām lietām un domām ir kaut kas daudz dziļāks, pamatīgāks, neapverami skaistāks un garīgāks. Tas, ko mēs ar miesas acīm nevaram apjaust, to Dievs ļauj mums tikai ticības acīm sajūst un kaut mazliet saprast. Vai tas ir mazs, vai liels uzdevums vienai skolai: brīdī, kad liekas, ka viss zudis, nav cerību, nav mierinājuma, nav palīga, mēs pēkšņi sajūtam, ka neesam vieni, ka mums blakām, pavisam tuvu, ir kāds spēks, neapveramas mīlestības pilns, Kurš vienīgais ir īstais Palīgs, Draugs un Glābējs! Citi to jau ir sapratuši, citi tikai sāk nojaust patiesību, citiem varbūt šī Dieva klātbūtne prezentēsies kaut kad pavisam īpašā un neparedzamā veidā un vecumā, bet tas jau nav mūsu ziņā noteikt, kad Dieva Vārds – sēkla sāks dīgt un nest augļus.

Rīgas Kristīgā vidusskola aicina visus domāt gribošus 9.klases absolventus uz iestājpārbaudījumiem 10.klasē, lai apgūtu vidējās izglītības vispārīgā izglītības programmu īpašā sapratnes un tuvākmīlestības gaisotnē! Atnāciet, sajūti, iepazīstiet un saprotiet, kas īpašs ir šajā kristīgajā vidē! Šogad ir ļoti sarežģījušies izglītības sistēma kopumā, demogrāfiskā stāvokļa negatīvais rādītājs ir sasniedzis vidusskolas, tādēļ visus, visus mācīties gribošus jauniešus lūdzam atbalstīt Rīgas Kristīgo vidusskolu, kā vienīgo pašvaldības finansēto skolu, kura ir daudz devusi gan kristīgajā izglītībā Latvijā kopumā, gan arī izskolojusi ne vienu vien radošu personību un konkurētspējīgu studentu un darbinieku. Daudzus jautājumus par skolu un nepieciešamo informāciju variet apskatīties skolas mājas lapā: www.rkrv.lv, bet tomēr labāk atnāciet aprunāties un iepazīties!

Gaidīsim
17.jūnijā plkst.10.00
A.Deglava ielā 3!

Patiesā cieņā un mīlestībā,
Dieva svētību vēlot –
direktore Iveta Gaile

Ziņas

Somu koris ieskandina Penkules baznīcas apkures sistēmu

EDGARS BUKAVS

Penkules evaņģēliski luteriskā draudze Dobeles rajonā aicināja dziedot līdzekļus, lai savā dievnamā vairāk nevajadzētu ziemā salt un varētu veikt apkures rekonstrukciju.

Ar lielu prieku paziņojam, ka jau kopš šī gada Lieldienām Penkules baznīcā ierikota jauna apkures sistēma. Pirmās kārtas darbi izmaksāja Ls 2158, – pie ēkas zāles sienām tika izvietoti 4 infrasarkanā staru sildītāji. Nākotnē vēl ir paredzēts veikt otro apkures rekonstrukcijas kārtu un uzlabot sanitārtehnisko mezglu katastrofālo stāvokli.

Lai pateiktos saviem atbalstītājiem un vienkārši sniegtu lielsisku atpūtu svētdienas pēcpusdienā, organizējam koncertu 7.jūnijā plkst. 17.00 Penkules

baznīcā, kurā dziedās Huvinkaa draudzes koris no Somijas.

Penkules draudzes vārdā sirsnīgi aicinām visus un, it sevišķi, mūsu apkārtnējo draudžu cilvēkus uz šo koncertu un mūsu baznīcu. Penkules nosaukums, pēc teikas, cēlies no tā, ka te ceļiniekiem dāvāta kule ar penkokiem. Savukārt lībiešu valodā *penk* nozīmē uzkalns. Vietējais muzejs atrodas skolā. Tagadējā luterāņu baznīca uzcelta 1865. gadā. Pēc sporta zāles perioda padomju gados tā atdzimusi 1995. gadā, trīs gadus vēlāk atjaunots zvanu tornis.

Draudze aicina visus dziedot, lai pēc iespējas ātrāk varētu uzsākt otrās kārtas apkures sistēmas rekonstrukcijas darbus baznīcā.

Vairāk informācijas: Edgars Bukavs tālr. – 29181600.

Penkules baznīcā vairs nevajadzēs salt – pie zāles sienām izvietoti 4 infrasarkanā staru sildītāji ● FOTO EDGARS BUKAVS

Pārdomām

Farizeju raugs

ANDA LĪCE

Kurš gan var likt roku uz sirds un apgalvot, ka, stāvot blakus kādiem, kuri, mūsaprāt, neatbilst priekšstatam par krietnu cilvēku, savu reizi nebūtu piedzīvojis pārākuma sajūtu? "Es tev pateicos, Dievs, ka neesmu tāds kā citi cilvēki – laupītāji, ļaundari, laulības pārkāpēji, vai arī kā šis muitnieks," pirms diviem gadu tūkstošiem teica kāds farizejs, un sevi par kristiešiem dēvējušo miljoni vēlāk to atkātoja gan domās, gan vārdos, un saka arī šodien. Ticības lepnība ir izraisījusi neskaitāmus karus starp valstīm, dzimtām un ģimenēm. Tik daudzām sievietēm, kuras svētdienās piepilda dievnamus, vīri gan ir, tomēr ticībā viņas ir šķirtenes, viņu vīri, labākajā gadījumā, piecišas sievas ticības dzīvi, sliktākajā – to apkaro. Mēdz būt arī otrādi. Ir tik mokoši, ja ģimenē pastāv kādas nerunājamas lietas – zemūdens klintis, uz kurām neizbēgami ik pa brīdīm uzduras laulības kuģis. Ir ģimenes, kurās vecvecāki vai kāds no vecākiem bērnu nokristīšļepus, kā darot kaut ko aiz-

liegtu. Un kur tad vēl konfesionālie kariņi ģimenēs un dzimtās starp pareizi un nepareizi ticīgajiem! Kaut arī kristieši nelabprāt atzīst, ka tieši viņi, nevis neticīgie ir galvenais velna darba lauks, dzīvē ar to nākas sastapties itin bieži. Rakstos nav neviena vārda, kura jēgu lielais melu meistars nespētu sagrozīt, nav brīnums, ka bailēs no tā sākas jauna nelaime – dažs tā sabistas un sasprindzinās modrībā, ka ik uz soļa redz briesmas un visā pamanās saskatīt grēku. Ne mazums atklātu un slēptu konfliktu ir radies starp draudzēm un tās ganiem jautājumā par tautas garīgā mantojuma izpratni un vietu mūsu dzīvē šodien. Pirms pāris gadiem kādā Vidzemes draudzē Latvijas valsts svētku dievkalpojumā draudzes koris vēlējās dziedāt tautā tik ļoti iecienīto un mūsu vēsturē dzīli sakņoto "Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme", draudzes mācītājs pret to iebilda. Koris dziesmu tomēr nodziedāja. Mācītājs par šo "grēku" nekavējoties sodīja kora diriģenti – kad pie altāra sapulcējās dievgaldnieki, viņš

diriģentei pagāja garām kā tukšai vietai. Jautājums par tautas tradīciju un kristietības sadures un saskares vietām, un arī pārklāšanos joprojām ir kā tāds karsts kartupelis. Latvijā ir iegājies neizrunāt daudzus gan ētiskos, gan politiskos jautājumus, līdz ar to tie pārvēršas par neizvilkām sabbargām, un mēs allaž iestrēgstam kādās problēmās. Farizeju raugs strādā neatkarīgi no vecuma, dzimuma, izglītības un ieņemamā laicīgā un arī garīgā amata. Kristiešu nemaldīgums dažkārt var izrādīties postošāks par neticīga cilvēka maldiem. Manuprāt, baznīcu vadītājiem ir augstākā mērā nekristīgi aizstāvēt negodīgas amatpersonas tikai tādēļ vien, ka no to labvēlības kaut kas atlec baznīcai. Mācītāja Jura Rubeņa kādā radio svētrītā uzdots jautājums: "Kur ir Gara pārvērstie cilvēki?" ir jāattiecinā uz sevi katram. Varbūt arī es savā domāšanā un rīcībā esmu tas pats vecais cilvēks (jauns vīns vecā traukā) un tādējādi nelietīgi valkāju kristieša vārdu, un atbaidu tos, kuri savu garīgo piederību vēl tikai meklē? (SR)

Ārzemēs

BAZNĪCAS DIENAS VĀCIJĀ

Maija beigās Brēmenē risinājas 32. Vācijas Baznīcas dienas ar lozungu: "Cilvēk, kur tu esi?" Tajās piedalījās vairāk nekā 100 000 dalībnieku no Vācijas un citām valstīm, tajā skaitā arī latvieši, kas Brēmenē satikās ar savām māsu draudzēm vai arī piedalījās jauniešu pasākumos. Baznīcas dienu ietvaros notika dievkalpojumi, lekcijas, sarunas, darbnīcas un koncerti, kuros tika risinātas tādas tēmas kā globalizācija, cilvēktiesības, vides aizsardzība un citas. Nākošās Baznīcas dienas paredzētas 2011.gada 1.-5.jūnijā Austrumvācijā, Saksijas baznīcas centrā – Drēzdenē, bet nākošās ekumeniskās Baznīcas dienas notiks 2010.gadā no 12. līdz 16.maijam Bavārijas galvaspilsētā Minhenē.

IZVEIDOS ZIEMEĻU BAZNĪCU

2012.gada Vasarsvētkos, apvienojot Ziemeļelbas, Meklenburgas un Pomerānijas baznīcas, izveidos Ziemeļbaznīcu (Nordkirche). Sākotnēji bija nolēmts, ka baznīcu apvienošanās notiks 2012.gada 1.janvārī, bet tagad apvienošanās pārcelta uz Vasarsvētkiem. Tam ir simboliska nozīme, jo Vasarsvētki ir Svētā Gara un baznīcas dibināšanas svētki. Ja baznīcas apvienotos šobrīd, tad tajās būtu 2,4 miljoni draudzes locekļu, no kuriem lielākā daļa – 2,1 miljoni draudžu locekļu pieder Ziemeļelbas baznīcai. Baznīcu vadīs trīs reģionālie bīskapi – Gerhars Ulrihs no Šlezvīgas, Hans Jirgens Abromeits no Greifsvāldes, kā arī Andreas fon Maltcans no Šverīnes. Lai labāk varētu apvienot trīs baznīcas, ir paredzēti dažādi semināri, apmācības un izveidotas desmit darba grupas par dažādiem jautājumiem.

EKUMENISKS DIEVKALPOJUMS VITENBERGĀ

Pirmo reizi pēc 500 gadiem protestanti un katolji kopīgi svinēja dievkalpojumu. To Vitenbergas Sv.Marijas baznīcā Vasarsvētku pirmdienā vadīja luterāņu mācītāji, bet sprediķoja katoļu priesteris. Kopš 1517.gada šajā baznīcā nebija notikuši ekumeniski dievkalpojumi. Daudzi no 300 dievkalpojuma apmeklētājiem pēc tam ir izteikušies, ka šis ir notikums, uz kuru viņi jau ir ilgi gaidījuši un izsacījuši vēlēšanos, ka šāds dievkalpojums jau drīz varētu tikt atkārtots. Vitenbergas draudzēs arī līdz šim ir viesojušies citu konfesiju garīdznieki, taču šis ir bijis pirmais dievkalpojums, kas ir kopīgi sagatavots un noturēts. Taču joprojām nav iespējami dievkalpojumi ar kopīgi svinētu Vakarēdienu. (SR)

Sagatavoja INGRĪDA BRIEDE

Izglītība

Noslēdzies Saldus Sv.Gregora kristīgās kalpošanas skolas 14. mācību gads

RŪTA VILDE

Sestdienas, 30.maija, rīt Saldus Svētā Gregora kristīgās kalpošanas skolā pienāca priecīga satraukuma pilns. Gaisā virmoja puķu un meiju smaržas, studenti gaidīja ierodamies savus miļos, kas no tuvākām un tālākām Latvijas vietām steidza sveikt 14. gada Gregorskolas absolventus.

Pēc izlaiduma svinīgās daļas sākuma, kad kopīgi tika dziedāta jaunā Gregorskolas himna, absolventus uzrunāja skolas direktors, mācītājs Artis Druvietis, Liepājas diecēzes biskaps Pāvils Brūvers, prāvests Viesturs Piro un skolas kapelāns, mācītājs Mareks Ignats. Savās pārdomās un novēlējumos absolventiem dalījās arī studentu audzinātāja Ēva Fukse, kurai šis bija pirmais audzināmo gads.

Izlaiduma muzikālo sveicenu sniedza Talsu evaņģēliski luteriskās draudzes jauniešu grupa. Absolventi saņēma arī skolas sarūpētas vērtīgas dāvanas, t.sk., grāmatu komplektus no Luterisma mantojuma fonda. Arī paši studenti bija sarūpējuši pārsteigumus skolas darbiniekiem un viesiem. Tika demonstrēts skolas studentes Inetas Lasmanes veidotais jaunais Gregorskolas reklāmas video, kopīgi dziedāta mūziķa Valda Dvoro-

Svinīgā procesija no skolas uz Sv.Jāņa baznīcu ● FOTO TOMS LŪSIS

rova atdzejotā dziesma vairāku ģitāru pavadījumā, atklāti jaunie talanti aktiermākslas jomā studentu pašu veidotajā uzvedumā par maskām, kas krit Gregorskolā un kad cilvēka dzīvē ienāk Dievs. Noslēgumā absolventi skolai pasniedza augļus nesošu dāvanu, proti, bumbieres stādu, kuru plānots iestādīt Gregorskolas dārzā.

Pēc svinīgās ceremonijas, pirms gatavošanās krusta pro-

cesijai uz Saldus Sv.Jāņa baznīcu, visi tika aicināti nedaudz iestiprināties ar skolas saimnieces Aivas Čubas sarūpēto lielisko izlaiduma torti.

Pēc nelielās pauzes, slavināšanas dziesmu pavadībā, visi devās procesijā uz dievkalpojumu, kurā biskaps Pāvils Brūvers sprediķi atgādināja, ka sekošana Kristum vienmēr kaut ko maksā, ka arī mūsdienās daudzās valstīs ticīgie viņu pār-

liecības dēļ tiek vajāti, un ka misionāram vienmēr ir jābūt gatavam arī uz grūtībām misijas darbā. Dievkalpojuma noslēgumā par katru absolventu, uzliekot rokas, aizlūdza gan biskaps, gan arī skolas direktors un kapelāns, lūdzot Dieva svētību un apsardzību, kā arī novēlot Kunga vadībai katru jauno misionāru, ceļamāzē dodot tam līdzīgu kādu Bībeles rakstu vietu. (SR)

ARTIS DRUVIETIS,
Saldus Sv.Gregora skolas
direktors

– Kādas ir jūsu pārdomas pēc šī gada, kādi ir bijuši ieguvumi, zaudējumi, kādi skolai ir nākotnes plāni?

– Kopumā skatoties, pirmais vārds, kas nāk prātā, ir prieks par to, ka ir kādas lietas padarītas. Nepārspilējot var teikt, ka šis gads ir “smagi raksts”. Man šķiet, ka ir ļoti daudz lietu, par kurām var pateikties Dievam, kā Viņš ir vadījis. Ja pirms gada visa šī misijas doma un redzējums atradās tādā kā nākotnes cerībā, tad šogad var redzēt, ka tā jau ir īstenojusies, jo Dievs ir vadījis, veidojis un vedis cilvēkus ar misijas aicinājumu. Ir aizsākušies vairāki misijas projekti. Mēs arī intensīvi strādājam pie misijas aģentūras izveides un izskatās, ka beidzot tīri praktiski būs iespējams redzēt, kāds dzīvē izskatās tas redzējums, kas skolā jau divus gadus stāv piesprausts pie ziņojumu deļa. Šis gads diezgan labi parāda, ka uzsāktais virziens turpinās, un lai arī daudzi, iespējams, sākumā teica, ka šī misijas doma ir tikai tāda maza margināla ideja, kas ātri noplaks un nebūs interesanta, tā tomēr turpinās un aug. Mēs redzam, ka tas ir Dieva aicinājums un Viņa ipašais nodoms šai vietai. Pagājušais mācību gads, iespējams, bija kā tāds pārejas laiks starp šo veco redzējumu, ka skola ir vieta, kur saņemtu sev un piedzīvot garīgu izaugsmi, kas tā arī ir un kaut kādā mērā arī turpinās, un šo jauno redzējumu, kura centrālā daļa ir misija. Tas nozīmē, ka mēs nākam šeit kopā primāri nevis, lai saņemtu un būtu apmierināti tikai paši ar savu dzīvi, bet lai saņemtu un dotu tālāk, kā arī redzētu, ka Dievs grib mūs lietot Savā lielajā misijas plānā.

Es ticu, ka šis izlaidums nav noslēgums, bet starta kāpulis kaut kam, kas sekos. Vienlaikus ir prieks par to, ka mēs tik tālu esam tikuši un arī liels jautājums un interese, ko Dievs darīs tālāk. (SR)

Ģitārstundas pie mūziķa Valda Dvorova nesušas augļus

ROBERTS RIBUZULS un
INETA LASMANE,
Gregorskolas 14. gada absolventi.

– Kas ir vērtīgākais, ko esi ieguvis šī gada laikā Gregorskolā?

Roberts: – Es domāju, ka tie ir draugi. Vairāk esmu iepazinis cilvēkus, esmu dzīvojis kopā ar viņiem, vairāk izpratījis. Nevarētu teikt, ka manas attiecības ar Dievu ir padziļinājušās, jo jau pirms skolas esmu sevi turējis garīgi sakārtotu, bet vissvarīgākais ir bijusi kopība ar citiem cilvēkiem.

Domāju arī, ka esmu vairāk sapratis to, kas ir un kas nav kalpošana un arī to, ka skola pati par sevi neiedod aicinājumu, bet tas izriet no personīgām attiecībām ar Dievu.

Ineta: – Grēka apziņu.

Pirms skolas dzīvoju maldīgā ilūzijā, ka esmu lieliska, bet šo mēnešu laikā Dievs šo priekšstatu rūpīgi lauza. Ar prātu es apzinājos, ka esmu grēciniece, bet nebija tāda ista sirds nožēla un izpratne, līdz ar to nespēju aptvert neizmērojamo Dieva žēlastību un mīlestību. Tie, kas to ir piedzīvojuši, piekritīs, ka Dievs neko neuzspiež. Viņš maigi uzrādīja lietas, kas traucēja man pieaugt tuvībā un pamazām ievada situācijās, kas deva vēlēšanos mainīties Dieva spēkā.

– Vai tu jūties kā misionārs?

R: – Man nepatīk šis vārds “misionārs”, jo es neesmu tas cilvēks, kas skrien, lec iekšā dažādos projektos.

Turpinājums 7.lpp.

Skolas kapelāns mācītājs Mareks Ignats, biskaps Pāvils Brūvers un skolas direktors Artis Druvietis (no kreisās) dod savu svētību katram absolventam viņa tālākajai kalpošanai

Draudzēs

Vasarsvētki Umurgā

INGRĪDA BRIEDE

Nelielā Umurgas draudze Vidzemē māk svinēt svētkus, sagādājot vietējā pagasta ļaudīm skaistus koncertus un

interesantas izstādes, sirsnīgu kopā pabūšanu, kas ir tik svarīga laikos, kad nevienam neklājas pārlieku viegli.

Turpinājums 7.lpp.

Seno iesvētību kartiņu izstāde ● FOTO INGRĪDA BRIEDE

Intervija

Lūgt un strādāt priekšnieka amatā

Rīgas Jaunā Svētās Ģertrūdes draudze ir to daudzo LELB draudžu vidū, kurās līdz ar draudžu padomju un valžu vēlēšanām ir ievēlēti arī jauni draudzes priekšnieki. **Māris Makstnieks** kopā ar draudzes vadību amatā tika ievests 8.marta svinīgā dievkalpojumā.

Māris Makstnieks (no labās) Alfa kursa nodarbībās

SANDRA GINTERE

Līdz šim draudzē Māri galvenokārt pazina kā Alfa komandas locekli, Bībeles stundu dalībnieku un sirsniņu un atsaucīgu cilvēku, kurš dievkalpojumos un Alfa kursā parasti ir kopā ar sievu Sandru un meitu Zani. Savukārt strapdraudžu līmenī Māris piedalās *Via de Christo* kustībā un apmeklē mazo Lutera Akadēmiju. Interesanti ir uzzināt kā jūtas jaunievēlētais draudzes priekšnieks pēc pirmajiem amatā pavadītajiem mēnešiem.

– **Vai, stājoties priekšnieka amatā, tev bija kāda sava īpaša atziņa?**

– Laikam jau Sv.Benedikta "Lūgt un stādāt", kas bija kā moto mūsu draudzes Lieldienu avīzei. Manuprāt, draudzes priekšniekam tas ir pats būtiskākais, lai būtu līdzsvars starp to, ko dara pats, tātad strādā draudzes labā, un to, kur darboties atļauj Dievam, tātad lūgt.

– **Iepazīstini, lūdzu, nedaudz ar sevi!**

– Esmu dzimis Rīgā 1963. gada 24. oktobrī. Beidzis Rīgas 64. vidusskolu. Pēc tam LU Ekonomikas fakultāti specialitātē ekonomists – kibernetiķis. Pēc pirmā kursa apprecējos ar savu vidusskolas klasesbiedrēni Sandru, un kopā esam jau 27. gadu. Sandra ir beigusi LU Finanšu un tirdzniecības fakultāti. Meitai Zanei ir 25 gadi, dēlam Kārlim 21. Tā kā mani vecvecāki ir no Sabiles, bet Sandrai no Rendas, tad bērnības un jaunības dienu vasaras saistās ar Sabili, Kuldiģu un Rendu. Kopš tas kļuva iespējams, esmu nodarbojies ar uzņēmējdarbību. Pašreiz esmu līdzīpašnieks mēbeļu vairumtirdzniecības firmā.

– **Kā tu nonāci saskarē ar ticību un baznīcu?**

– Kristīts es esmu pieaudzis, lai gan bērnībā kopā ar vecmāmiņas māsu gāju uz Mateja baptistu baznīcu. Tomēr kaut kā dziļāk tur neiesaistījies. Mans personiskais ticības ceļš iesākās kā 90. gadu sākumā daudziem. Māsa vēlējās kristīt bērnus Kuldiģas Sv. Annas draudzē, un

mani ar Sandru aicināja par krustvecākiem. Sandra jau bija kristīta Jaunajā Ģertrūdē, bet es nē, tāpēc mācītājs Plāte sacīja, ka vispirms vajag pašam kristīties. Bet divas nedēļas pirms paredzētajam kristībām aizbraucu uz Poliju un cietu smagā avārijā. Nokristījos Polijā vienā katoļu klosterī. Atgriezies uzrādīju kristību apliecinību un kļuva par krusttēvu.

– **Pirmajiem soļiem sekoja personīgie meklējumi. Kā tas risinājās?**

– Sākumā uz iesvētes mācībām nāca Sandra un viņas māsa Gunta, bet es nē. Es nebiju pret to, ko viņas dara, bet vēl nebija sajūta, ka man arī to vajag. Uz dievkalpojumiem gan nācu kopā ar viņām. Un vēlāk viens pats izgāju iesvētības kursu, iesvētījos un piedzīvoju reālu Dieva klātbūtni manā dzīvē. Pēc tam jutu, ka pašam ir vajadzība nākt uz baznīcu, vajadzība būt kopā ar Dievu. Ļoti liela nozīme manā apzinātā kristieša dzīvē, protams, ir tam, ka Sandra nāca kopā ar mani. Tagad arī meita Zane. Manai ticībai daudz deva Alfa kurss. Sākotnēji – dziļāku izpratni par kristīgo ticību kā tādu. Pēc tam prasmi kontaktēt ar cilvēkiem, parunāties, veidot attiecības ar agrāk nepazīstamiem cilvēkiem.

– **Kā tu uzņēmi aicinājumu uzņemties draudzes priekšnieka amatu?**

– Apmēram tāpat kā Mozus uzņēma aicinājumu izvest savu tautu uz Apsolīto zemi: "Kungs, kāpēc es? Sūti kādu citu." Bet kas jādara, tas jādara. Mācītājs aicināja un Dievs deva Tāli par vietnieku, nodrošinot pleca un atbalsta sajūtu. Tāpat arī jaunā padome un valde ir ļoti strādāt spējīga.

– **Kādi ir tavi pirmie iespaidi priekšnieka amatā?**

– Ļoti daudz darāmā draudzē. Vispirms jāsakopj pilnīgi visi baznīcas īpašumi, sākot ar pašu dievnamu un beidzot ar nekustamajiem īpašumiem, no kuriem citi ir nolaisti gadu desmitiem. Liels prieks par lielo Pirmslieldienu talku. Tomēr do-

māju, ka arī šajā jomā būtu jādara vairāk. Piemēram, Pāvila baznīcā katru otro sestdienu apmēram 10 cilvēki nāk sakopt baznīcas iekšpusi. Mums vajadzētu 2 reizes gadā lielās talkas un tad šo regulāro sakopšanu.

– **Kā tev izdodas savienot darbu ar kalpošanu draudzē?**

– Dievs kārtā to, ka kalpošanai baznīcā vienmēr tiek dots laiks un iespējas. Ja kāds saka, ka draudzes darbam nevar atrast laiku, tad es domāju, ka tas šim cilvēkam vienkārši nav svarīgi. Dievs dod visu, kas mums vajadzīgs. Ka esmu kristietis, kolēģi jau pieraduši. Nesaka vairs, ka esmu jucis, nav arī nekāda īpaša attieksme pret mani. Savā darbā man arī laiku pa laikam izdodas pastāstīt par ticību. Viens kolēģis, kurš parasti uz baznīcu gāja tikai tad, kad tur bija novietota egle, domā nākt uz mūsu draudzi biežāk.

– **Kāda vieta tavā dzīvē ir lūgšanai?**

– Baušļus un Tēvreizi zināju jau no bērnības, bet, lai nonāktu līdz lūgšanai kā personīgai sarunai ar Dievu, pagāja vēl kāds laiks pēc iesvētībām. Bet vispār tas bija tāds dabisks process, it kā pats par sevi. Mēs taču elpojam arī nepiespiesti un dabiski, it kā kādā mirkli jūti: lūk, ir. Esmu pārliecināts, ka ir uzmanīgi jāklausa Dieva. Viņam ir vismaz divas reizes vairāk ko teikt mums, nekā mēs varam pateikt viņam. Bet cilvēki bieži neklusās. Vienmēr lūdz vakarā, gandrīz vienmēr arī no rīta. Citreiz no rīta ar Sandru braucam kopā mašīnā un atceramies: "Mēs nepalūdzāties." Tad es turpinu stūrēt, un Sandra lūdz. Kad esam lūgšanu noslēguši ar Tēvreizi, pie krustojuma pārmetu krustu. Būtu jau interesanti zināt, ko domā blakus mašīnā braucošais.

– **Ko tu uzskati par lielāko Dieva dāvanu savā dzīvē?**

– Savu ģimene, par to pat nav divu domu. Protams, arī mana lielā ģimene – draudze. Bet pašam personīgi tas ir dziļš iekšējs dvēseles miers, iespēja dzīvot saskaņā ar Dievu, sevi un saviem mīļajiem. ^{SR}

Mūzika

Rīgas Sv.Jāņa baznīca aicina klausīties

KRISTĪNA SOLOHA

Vasaras laikā ir patīkami uzturēties dievnamā. Ja gaiss sakarsis, dievnamā aicināt aicina atspirt tā vēsajās sienās. Ja pilsēta pilna ļaužu, kas trokšņo un ņirb, dievnamā atver durvis uz piesātinātu klusumu un sirdsmieru. Ja gribas apstāties un satikt skaistumu, dievnama majestātiskajās velvēs dejo skaņas. Starp sakarsušu bruģi un Vēcrīgas namu sienām, tur, kur garām iet tūristu pulciņi, un tirgotāji pārdod adītas latviešu zeķes un košus dzintara gabalus, stalta stāv Rīgas Svētā Jāņa baznīca. Vasarā tās durvis atvērtas ne tikai svētdienu rītos, bet ik dienas un ikvienam, aicinot baudīt skaistumu. Jo īpaši vakaros, kad baznīca iedziedas – solistu, koru, ērģeļu un citu mūzikas instrumentu balsis. Jūnija pirmais koncerts notiks piektdien, **5.jūnijā** pulksten **sešos vakarā**. Ciemos uz Latviju būs atbraukuši ziemeļu kaimiņi – Kuopio katedrāles kamerkoris. Aptuveni piecdesmit kora dalībniekus vada operdziedātājs un katedrāles kantors Pertti Rusanen. Kora repertuārā ir dažādu laikmetu baznīcas mūzika, somu kormūzika un tautas dziesmas. Jāņa baznīcā dziedēsīm dažādu komponistu skaņdarbus, tostarp, Jana Sibēliusa *Finlandia* (mūsu dziesmu grāmatā zināmu kā *Ved mani, Dievs*), Volfganga Amadeja Mocarta *Lacrymosa* un Džuzepes Verdi vergu kora āriju no operas "Nabuko". Kuopio katedrāles koris dziedams gan Somijas radio, gan izbraukumu koncertos dažādu valstu baznīcās un nu arī pie mums. Jau nākamajā dienā Jāņa

baznīcu pieskandinās Fēliksa Mendelszona-Bartoldi mūzika, pieminot viņa 200. dzimšanas dienu. Komponistam ir nozīmīga loma 19. gadsimta baznīcas mūzikā. Pēc lielo meistarību Baha un Hendeļa laikmeta gandrīz simt gadu nebija neviena būtiska darba ērģeļu literatūrā, izcilākie tā laika komponisti ērģelmūzikai nepievērsās. Tieši Mendelszons atkal ļāva skanēt ērģeļu stabulēm jaunā dziesmā. Viņa ērģelšonātes ievadīja jauno romantisma periodu un turpmāko ērģelmūzikas uzplaukuma laiku. Koncertā sestdien, **6. jūnijā pulksten piecos**, skanēs sonātes ērģelēm (spēlēs Ruta Birzule un Ilze Reine) un kora mūzika Rīgas sv. Jāņa draudzes kora sniegumā.

Jūnija mūzikā Jāņa baznīcā turpinās divas Latvijas Radio kora uzstāšanās. Trešdien, **10. jūnijā pulksten astoņos**, notiks otrās *Vakara sarunas*. Cikla otrās daļas temats – gaisma – pulcēs kopā mācītāju Edgaru Maži, tulkotāju Valdi Bisenieku, žurnālistu Orestu Silabriedi un, protams, Latvijas Radio kori ar turklāt vēl plašāku muzikālo programmu kā *Vakara sarunu* pirmajā daļā. Savukārt sestdien, **13. jūnijā**, sabiedriskā organizācija *Sibīrijas bērni* aicina uz kopīgu piemiņas koncertu izsūtītajiem. Latviešu klasisko mūziku izpildīs Latvijas Radio koris, soliste Sonora Vaice un ērģelniece Ilze Reine.

Tālākajās sestdienās pulksten piecos Jāņa baznīcā notiks ērģelmūzikas koncerti, kas katru nedēļu turpināsies līdz pat vasaras beigām. Visos koncertos, izņemot *Vakara sarunas*, ieeja par ziedojumiem. ^{SR}

Svētdienas skola

"... ticība ir kā sinepju graudiņš." (Mt 17:20)

"Jūs dabūsit spēku.." (Apd 1:8)

IVARS JĒKABSONS, mācītājs

Mazais Jānis raudzījās ārā pa logu un jautāja: "Kāpēc tas lielais koks tā šūpojas?" Māte atbildēja: "Ārā ir stiprs vējš." Un tad viņš domāja par neredzamo, kas dara tādas lielas lietas. Tālumā mākoņi sakāpa milzīgās gubās un paslēpa sauli, nozibsnīja zibens un nogranda pērkonis – ārā bija vienlaikus baisi un skaisti. Arī domas par Dievu izraisa vienlaikus apbrīnu un bijību.

Neredzams un tomēr varens ir vējš. Tas var iešūpot kokus un stumt uz priekšu pat lielus un smagus buru kuģus. Līdzīgā veidā aizgājušos Vasarsvētkos Bībele runāja par Svēto Garu, it kā par stipru vēju, kas pūš.

Ko dod svētais Gars? Kur Viņš ved, pūš?

Bībele saka:

"Viņš mūs ved tuvāk Dievam un palīdz ticēt Jēzum." (1Kor 12:3);

Viņš mums dāvina sirdi mīlestību, mieru un prieku. (Gal 5:22);

Svētais Gars dod spēku kalpot un liecināt citiem par Jēzu. (Apd 1:8)

Jēzus sacīja mācekļiem: "Jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un būsit Mani liecinieki kā Jeruzalemē, tā visā Jūdejā un Samarijā un līdz pašam pasaules galam." (Apd 1:8) Tāpēc mums ir jāpateicas Svētajam Garam, ka vēsts par Jēzu ir pie mums atnākusi. Ka Dieva Gars mūs uzrunā arī šodien. Tāpēc arī laikā pēc Vasarsvētkiem, kad lieli svētki ir beigušies, mums būs ko darīt, jo Dieva Gars ved mūs tālāk pie citiem cilvēkiem. Mēs katrs esam aicināti pastāstīt kādam par Jēzu. Citi mums ticēs, citi nē. Bet tas nav galvenais. Galvenais ir apliecināt patiesību. Pārējais ir Svētā Gara ziņā.

Īpaši visu liecinieku vidū ir Jēzus 12 apustuļi, kurus Viņš izraudzīja tikai šai kalpošanai. 12 Izraēla ciltis veidoja Dieva izredzēto tautu, kurā piedzima Jēzus. Tāpat šie apustuļi simbolizē Dieva tautu, kas tic uz Jēzu. Taču pēc Jēzus uzkāpšanas pie Tēva debesis, bija palikuši tikai 11 apustuļi. Atceries? Jūda, kurš Jēzu nodeva, aizgāja bojā. (Apd 1:18) Tad Jēzus mācekļi sapulcējās, izraudzīja un izlozēja jaunu – Matiju, kurš stājas Jū-

das vietā. (Apd 1:26) Matija simbols ir atvērta Bībele un dubultsmeņa kaujas cirvis. Arī Matijs vēlāk savu kalpošanas misiju noslēdza kā mocekli – martīrs (asinsliecinieks).

Interesanti, ka ar lozēšanas (meslu došanas, mešanas) palīdzību, Dieva tauta ir izdibinājusi Dieva gribu arī agrāk. Kā sacīja Zālamans: "Meslus met klēpī, bet tie iekrīt tur tā, kā to grib Tas Kungs." (Sak 16:33) Ar šo lozēšanas palīdzību tika izraudzīti grēkāži grēku izpiršanas upuriem (3Moz 16:9). Tā tika sadalīta zeme starp Izraēla ciltīm (4Moz 33:54), izraudzīts pirmais Izraēla ķēniņš Sauls (1Sam 10:21) un arī izlozēts, kuram no kareivjiem tiks Jēzus drēbes, kad viņu piesita krustā. (Mt 27:35) Tā tika izraudzīts un izlozēts Matijs Jūdas vietā. Un atkal bija pavisam 12 apustuļi, kas izraudzīti Evaņģēlija pasludināšanai visām tautām. Katram apustulim ir savs simbols, kas tapis baznīcas mākslas tradīcijā. Taču apustuļi tiek attēloti arī kopā kā Jēzus koks, kura zari ir 12 apustuļi un kā 12 vīri, katrs ar avi. Bet kādā ļoti agrīnā kokgriezumā Jēzus apustuļi ir attēloti kā 12 avis.

Kā tu domā, kādai kalpošanai Jēzus ir izraudzījis tevi? Kurā virzienā tevi ved Svētais Gars? ^{SR}

Ko darīt svētdienās pēc Vasarsvētkiem? Paaudžu svētdiena

Lai būtu 5 vai 15 gadu – daudzi bērni priecājas par laiku kopā ar vecvecākiem. Ja iespējams, varat iekārtot vecvecāku un mazbērnu svētdienu, kas papildīta ar kopīgiem notikumiem. Tas nav obligāti tikai Ģimenes diena.

Praktiski

Ziemā (Adventā) atklājiet kopīgu lasīšanu vai senu notikumu stāstīšanu, vai izspēlēšanu un attēlošanu. Katrā ziņā, kopīgs laiks ir iespējams jebkurā gadalaikā.

Tagad vasara ielūdz pastaigās pie dabas. Tā var būt došanās pie ūdens, uz mežu vai kalniem. Tas var būt parka vai zoodārza apciemojums. Tā var būt došanās tur, kur dodaties parasti. Ja vecvecākiem kustēties grūti, ielūdziet uz izbraucieni. Aprunājieties, kur vēlētos doties jūs vecvecāki, jo tas var būt interesanti visiem. Piemēram, apciemot māju, kur vecvecāki piedzimuši, kur dzīvoja seni paziņas. Varat apciemot draugu vai piederīgo kapa vietas. Visos vecumos bērni ir pārsteigti un iedvesmoti, klausoties senajos notikumos. Tā ģimenes priecīgā un bēdīgā vēsture atdzīvojas un nonāk pie nākamām paaudzēm.

Interesanti

Vārds "vecs" skan tā bēdīgi, bet "sens" skan vērtīgi. Lielākā daļa bērnu grib izaugt un kļūt vecāki. Taču izaugot, viņi to vairs negrib. Tomēr vecumam ir savas priekšrocības: dzīves gudrība un pieredze, kas palīdz neatkārtot pagātnes kļūdas. Tā vecākie var būt labi padoma devēji. Senāk tos sauca par vecajiem, un tāpēc tos īpaši godāja.

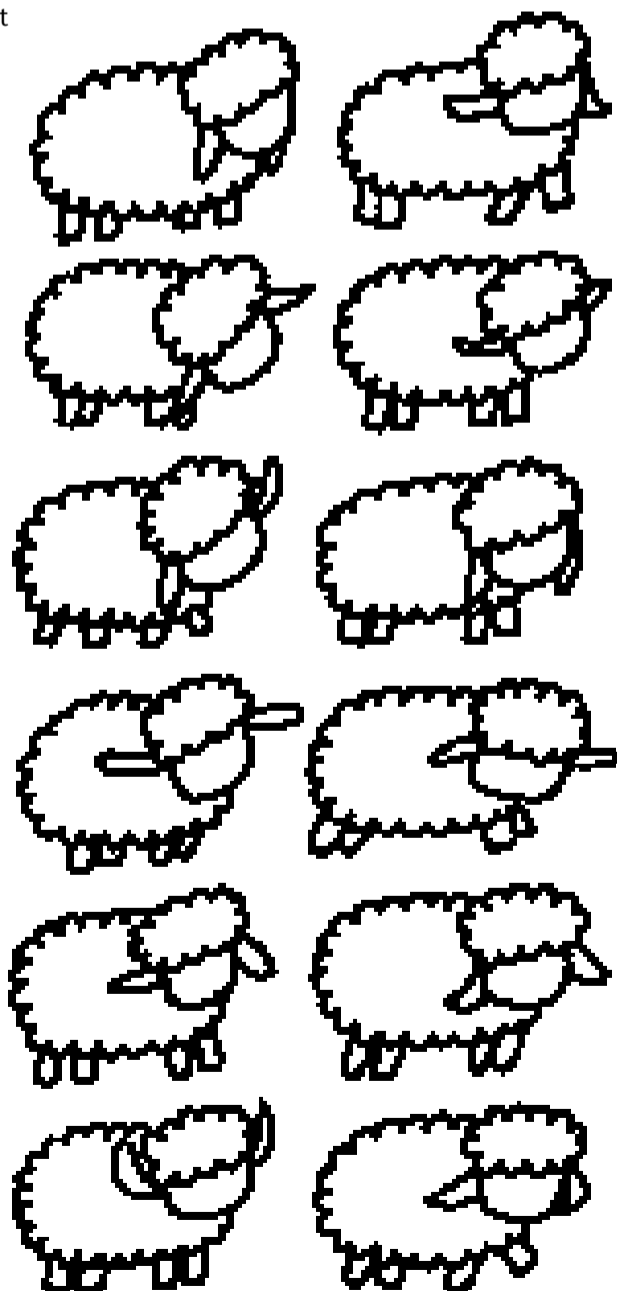
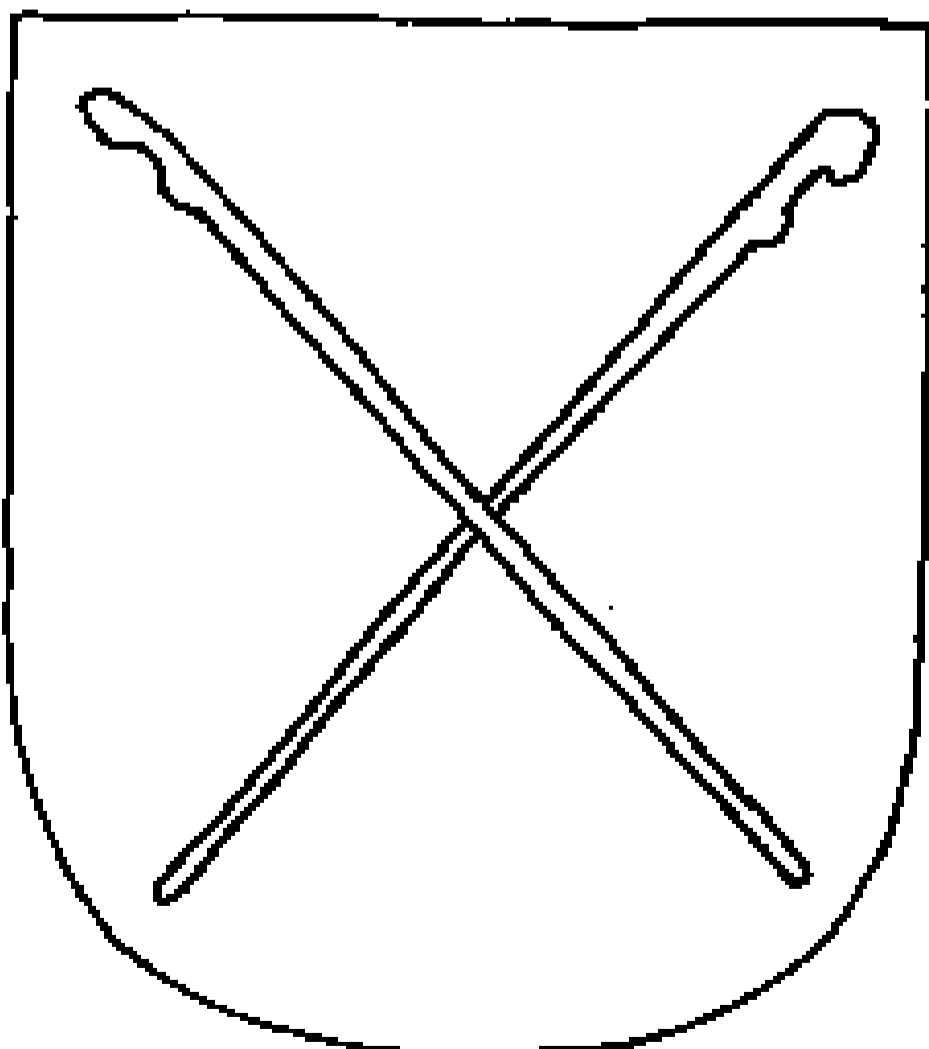
Arī draudzē ir vecajie, kurus raksturo ticības pieredze un rūdījums, kas sakrāts ar gadiem. Bieži tie ir cilvēki, kas gadu desmitiem brīvprātīgi kalpojuši draudzē dažādos amatos. Tie ir ļoti vērtīgi draudzes locekļi. ^{SR}

Divpadsmit apustuļi

■ Uzzīmē katram jēriņam atšķirīgu sejiņu! Izkrāso jēriņus!

■ Izgriez izkrāsotos jēriņus un salīmē vairogā!

■ Izlasi, ko par divpadsmit apustuļu simbolu raksta mācītājs Ivars Jēkabsons!

Turpinājums no 1.lpp.

LELB un Pareizticīgo baznīcas pārstāvji norādīja, ka šādas likumdošanas normas novestu pie vairāku simtu draudžu slēgšanas, kuras nespētu nodrošināt šo normu izpildi. Baznīcu pārstāvji uzklaušoja Finanšu ministrijas pārstāvju paskaidrojumus par sabiedriskā labuma statusu. Finanšu ministrija pieņēma zināšanai baznīcu pārstāvju pausto viedokli, ka visas reliģiskās organizācijas veic sabiedriskā labuma darbību, un tādēļ jo īpaši šis statuss būtu pielāgojams arī jaunu dievnamu celtniecībai vai tādu dievnamu remontēšanai, kuri nav valsts nozīmes kultūras pieminekļi.

LELB lūdza veikt labojumus attiecīgos Ministru kabineta noteikumos, kuri ir pretrunā ar Reliģisko organizāciju likumu. Reliģisko organizāciju likums 4.panta 4.punktā aizliedz valsts, pašvaldību vai sabiedriskajām organizācijām prasīt to darbiniekiem vai citām perso-

Ziņas

nām atklāt savu piederību vai savu attieksmi pret reliģiskajām organizācijām. Pamatojoties uz šo likuma pantu, LELB lūdz labot valsts amatpersonu deklarācijas formu un atbilstošos noteikumus, kur šāda informācija tiek pieprasīta. Tāpat LELB lūdz atcelt normu, kura paredz reliģisko organizāciju gada pārskatos ietvert ziņas par ziedotājiem – fiziskajām un juridiskajām personām, kuras arīdzan ir pretrunā ar augstāk minēto likumu. Šo normu atcelšanu atbalstīja arī citas baznīcas. Finanšu ministrija lūdza iesniegt šos lūgumus rakstveidā. Šīs normas atcelšana ne tikai novērstu MK noteikumu nesakrītību ar likumu, bet dotu ļoti lielu atvieglojumu mūsu draudzēm gada pārskata sastādīšanā.

Reliģisko lietu konsultatīvā padome izskatīja un diskutēja ar baznīcu pārstāvjiem par dažādām likumdošanas normām. Nākamā sēde notiks septembrī. ^{SR}

Turpinājums no 4.lpp.

Man patīk ilgstoši darboties kādā vietā, ieguldit sevi visu kādā darbā, ganīt cilvēkus nevis "skaitīt galviņas", cik cilvēki ir pieņēmuši Jēzu.

I: – Es esmu Dieva bērns, un man ir likts sirdī dalīties tajā Labajā Vēstī, kuru Dievs savā žēlastībā man pašai ir atklājis.

– Ko darīsi pēc skolas?

R: – Visticamāk iešu studēt tālāk, pirms tam plānoju aizbraukt uz ārzemēm un nopelnīt naudu mācībām. Attiecībā uz kalpošanu uzskatu, ka tad, ja tu kop savu garīgo dzīvi, tev kalpošana ir visapkārt. Tu to saskati. Arī vienkārša parunāšanās ar cilvēku ir kalpošana. Protams, man svarīgi ir arī lielas pasākumi, piemēram, čigānu misija Sabīlē.

I: – Kādu laiku iepriekš šis jautājums bija ļoti aktuāls diskusiju temats. Tagad droši varu teikt, ka vēl nezinu. Bet, lai kas tas arī būtu – pilna laika kalpošana vai tikai kalpošana ar savas dzīves piemēru, tas būs tas, kur mani vedis Dievs. Reizēm mēs gribam, lai Dievs parāda to lielo vīziju, bet, dzenoties pēc lielā mērķa, mēs riskējam palaist garām visus mazos ikdienas mirkļus. Tā ir vēl viena Dieva žēlastība, ka Viņš žēlīgi atklāj un izgaismo katru nākošo soli, jo pretējā gadījumā varētu gadīties, ka mēs nobistamies no Dieva varenajiem plāniem caur mums un aizmūkam. Mums ir jāiekāpjam laivā, jāpaņem airi un jāzairējas no ostas... Tas, kur straume mūs nesīs, jāatstāj Dieva ziņā. ^{SR}

Turpinājums no 4.lpp.

Paši Umurgas draudzes cilvēki bija pārsteigti, kad Vasarsvētkos uz baznīcu bija atbraukuši tik daudz cilvēku kā vēl nekad – pāri simtam. Svētku svinības aizsākās ar svētbriķi, un tās turpināja diriģenta Edgara Račevska Rīgas Latviešu biedrības Latvijas Nacionālā vīru kora koncerts. Pēc tam umurdieši ar lielu interesi noskatījās filmu "Bruņinieks ar kelli," kas ļāva izsekot novadnieka un baznīcas labvēļa Jāņa Lancera profesionālajai izaugsmei no vienkārša meistara līdz atbildīgam nozares vadītāja postenim celtniecības nozarē un starptautiska biznesa dalībniekam. Jānis Lancers vairākkārt nesavtīgi palīdzējis Umurgas baznīcas sakārtošanā, sākot no 2005. gada, kad vētra grandrīz nopostīja baznīcas torņa smaili. Tas bija pirmais impulss, lai prestīžās būvfirmas PBLC vadītājs no saviem privātajiem līdzekļiem palīdzētu draudzei. Pēc tam sekoja prāvāki ieguldījumi baznīcas jumta nomaiņai, fasādes remontam,

Draudzēs

elektroinstalācijas renovācijai un sildierīču iegādei. Pirms dažiem gadiem baznīca izskatījās visai bēdīgi, bet tagad ir viena no sakoptākajām ēkām Umurgā. Pēc filmas dziesmotus sveicienus draudzei un tās labvēlim nesa arī vietējais zēnu koris. Prieks, ka Umurgas skolas skolotāja Maija Tauriņa nav bijusi tikai klausītāja, noklausoties secinājumus, ka uz Dziesmu svētku estrādes ir pārāk maz vīru, bet ir bijusi arī darītāja, izveidojot pamatskolas zēnu kori, no kā, cerams, nākotnē izaugs jauni dziedātāji vīru korim. Baznīcā bija arī apskatāma draudzes aktīvistes, Limbažu Novadpētniecības muzeja darbinieces Diānas Nipānes sakārtotā seno Vasarsvētku un iesvētību apsveikumu pastkaršu izstāde. Laiks Vasarsvētkos bija tik jauks, un pasākums izdevies, ka umurdieši nesteidzās mājās, bet labprāt uzkavējās baznīcas dārzā, baudot kļiņģeri un zāļu tējas. ^{SR}

Sludinājumi

Ejiet un dariet

BAZNĪCAS
DIENAS 2009
Valmiera 24.-26. jūlijs

EJIET UN DARIET ...

Jēzus vārdā, ej un dari,
Visi ceļi pašķirsies
Viņa spozmes siltie stari,
Visur tevīm līdzī ies.
Jēzus vārdā, pacel rokas,
Tumsa projām bēgtin bēgs
Viņa Godība un moka
Tavu sirdi Savā slēgs.
Jēzus vārdā, lai ik diena
Lai ik sākums, lai ik gals
Viņam liekā nav neviena,
Klusa meklējoša balss ...
Jēzus vārdā tavi soļi,
Vienmēr mieram tuvu būs
Viņam akmeņi, tev oļi,
Kamēr naida upes žūs.
Jēzus vārdā savu krustu,
Pārvērt prieka putekšņos.
Lai ikviens šo prieku justu
Savos posta tuksnešos.
Jēzus vārdā, ej un dari,
Tēva Godam augļus nes.
Gara Spēkā tu to vari,
Vienā Garā tu un es.

Ejiet un dariet

Teksts: Raivo Bitenieks

Mūzika: Imants Mežaraups

1. Jē - zus vār - dā, ej un da - ri, vi - si
ce - ļi pa - ūķir - sies. Vi - ņa spoz - mes sil - tie
sta - ri, vi - sur te - vīm lī - dzi ies. Jē - zus
vār - dā, pa - cel ro - kas, tum - sa pro - jām bēg - tin
bēgs Vi - ņa go - dī - ba un mo - kas ta - vu
sir - di Sa - vā slēgs. Ta - vu sir - di Sa - vā slēgs.

Piesakies par brīvprātīgo Baznīcas dienās Valmierā

Lai nodrošinātu veiksmīgu un visiem patīkamu Baznīcas dienu norisi Valmierā no 24. līdz 26. jūlijam, aicinām pieteikties brīvprātīgos palīgus no draudzēm. Brīvprātīgo pienākumi būs dažādi – to vidū būs gan palīdzība auto izvietojumā stāvvietās, gan Baznīcas dienu teritorijas iekārtošana, gan dalībnieku registrācija, gan kārtības uzturēšana un palīdzība pasākumu norises nodrošināšanā. Aicinām pieteikties arī draudžu pērminderus kalpošanai Baznīcas dienu noslēguma dievkalpojumā! Brīvprātīgos palīgus lūdzam pieteikties, zvanot uz tālruni 29128655 vai rakstot uz e-pastu baznīcasdienas@lutheran.lv, norādot jūsu vārdu, uzvārdu, vecumu un draudzes piederību. Brīvprātīgi kalpojot cits citam, vienmēr būsīm ieguvēji – arī Baznīcas dienās Valmierā!

Baznīcas dienu koordinācijas grupa

Piektdien, 12.jūnijā,
Lutera Akadēmijā notiks

KONFERENCE,

VELTĪTA
REFORMĀCIJAI
LATVIJĀ 1522.GADĀ

Plkst. 18.00 – svētbriķis
Rīgas Sv. Pētera baznīcā,
Plkst. 19.00 – konference
Lutera Akadēmijas zālē,
Doma laukumā 1:

– Mācītāja *Dr.theol.*
G.Kalmes ievadvārds,
– Mācītājs *Dr.hist.* Bernharda
H.Bonkhofa referāts
"Reformācijas sākums Vācijā",
– Mācītāja J.Morica referāts
"Reformācija Rīgā un tās
ceļojumsakarības",
– Akadēmiskās bibliotēkas
darbinieces A.Taimiņas
referāts "M.Lutera vēstules
rīdziniekiem",
– Mācītāja G.Ceipes referāts
"Reformācijas izplatība
Latvijā".

Pēc katra referāta iedalīts laiks
diskusijām.

Pasākuma organizatori – LELB
Sieviešu līga.
Tālrunis informācijai –
26878933, Dzintra Mikolone.

KAS

Uzmanību!
NENOKAVĒ abonēšanu nākamajam pusgadam!

NOTIEK
BAZNĪCĀ

Abonē laikrakstu "SVĒTDIENAS RĪTS" Latvijas Pastā
vai pieprasi savas draudzes kancelejā un preses
tirdzniecības vietās visā Latvijā!

Laikrakstu "SVĒTDIENAS RĪTS" 2009. gadam var abonēt:

- zvanot uz Latvijas Pastu pa tālruni 67008001 līdz 18.jūnijam
- mājas lapā www.pasts.lv līdz 22.jūnijam
- pie pastniekiem līdz 18.jūnijam
- Latvijas Pasta mazajās nodaļās līdz 18.jūnijam
- pārējās Latvijas Pasta nodaļās līdz 22.jūnijam

Abonēšanas indekss 1095

Abonēšanas maksa:

- 1 mēnesim – Ls 1,40 (pensionāriem Ls 1,20)
- pusgadam – Ls 8,40 (pensionāriem Ls 7,20)
- gadam – Ls 16,80 (pensionāriem Ls 14,40)

Laikraksta "SVĒTDIENAS RĪTS" abonements –
lieliska dāvana savam tuvākajam!

UZZINI! SVĒTDIENAS RĪTĀ

Vairāk informācijas: WWW.SVETDIENASRITS.LV
Tāl: 67224911, 29375715
E-pasts: laura.poriete@lutheran.lv

Papildus Ls 0,40 jāmaksā Latvijas Pastam par abonementa apstrādi, neatkarīgi no tā, uz cik mēnešiem pasūtiet laikrakstu. Šī samaksa neatiecas uz jums tad, ja pasūtīsiet laikrakstu, zvanot pa tālruni 67008001, vai pasūtīt mājas lapā www.pasts.lv.

Sprediķis

Turpinājums no 1.lpp.

Viņu uzlūkoja tie, kas Viņā redzēja savu lielo pretinieku, kad Viņš pacēla pātagu, lai izdzitu no Dieva nama tirgotājus un Dieva nama apgānītājus, tad ar sakostiem zobiem Viņu uzlūkoja naida pilnie. Viņu uzlūkoja arī pie krusta tik ļoti dažādi: citi ar izsmieklu iedami garām, citi ar zaimiem, citi vienkārši ar pūļa ziņkārību, kas saskrien visur tur, kur kaut kas neparasts notiek.

Miļā draudze! Aiz visas šīs lūkošanās apustulis mums dod kādu citu vērienu. Uzlūkojiet Jēzu – mūsu ticības iesācēju un pabeidzēju, kas, jebšu varējis būt priekā, ir uzņēmis krustu un pacietis izsmieklu un zaimus, un nāvi izcietis par mums.

Vai mēs esam ielūkojušies Jēzū Kristū? Viņa vārds jums nevienam nav svešs. Arī daudz kas no tā, kas ar Viņu ir noticis, ir daudziem atmiņā šādā vai tādā veidā tur palicis. Kas ir noticis ar šīm lietām, ko jūs esat uzlūkojuši vai dzirdējuši? Daudzi ir, tāpat kā toreiz tie, kas Viņu bija uzlūkojuši lielā barā, kad Viņš atvēra Savu muti un runāja par mūžīgo dzīvību un Dieva taisnību, atmeta ar roku un teica: "Šī valoda ir pārāk sarežģīta, kas var to klausīties? Mēs iesim tur, pie savām ikdienas darīšanām, kas mums ir pazīstamas, vajadzīgas, svarīgas. Lai paliek šīs nesaprotamās lietas malā!" Daudzi, kas ir lū-

Lūgšana

Mēs Tevi lūdzam, mēs Tevi piesaucam, Dievs Kungs, Svētais Gars! Nāc Tavā žēlastībā, nāc ar Tavu svēto gaismu, ar Tavu mieru un iepriecību, ar Tavu padomu! Lai mums atdarās Tava svētā patiesība, lai viņa mūs atdzīvina un spēcina, ka mēs paši kļūstam viņas apliecinātāji šai pasaulē, jo Tavs Vārds ir mūžīga patiesība. Āmen.

kojušies Jēzū, arī Viņa atstātajās zīmēs, kuras ir uzglabājis Eņģēlijs, ir aizgājuši Viņam garām, nesaprazdami, ko viņi ir redzējuši, nepaturēdami to, ko viņi bija skatījuši, atgriezdamies atpakaļ pie tām lietām, kuras ir tik tālu nost no Viņa. Jēzus Kristus – mūsu ticības iesācējs un pabeidzējs.

Kas tad ir mūsu ticība? Ko tad viņa dod, kāpēc viņa mums ir vajadzīga? Vai tas ir tas ieradumu sakopojums, kas mums ir nācis kaut kādā veidā mantojumā no citiem – no vecākiem, no apkārtnes? Tas nesakarīgais domu un priekšstatu jūklis, kas kādreiz arī mūsu dienu cilvēku mulsina, un viņš nezina izšķirties, kas ir svarīgāk – vai tas, ka viņš nododas savām laicīgām darīšanām pāri pār galvu, vai ka viņš kādreiz atrod tādus iespēju no sava dārgā laika iedalīt – ienākt Dieva namā, kur Viņa vārds tiek pieminēts un kur viņš atkal aiziet tāpat, maz ko paņēmis. Ko tas nozīmē – uzlūkot Jēzu Kristu?

Miļā draudze! Mēs nekad nepazīsim un nesapratisim Jēzu Kristu, ja mēs nenostāsimies pie Viņa krusta. Viss, ko Viņš mums vēstī, viss, ko Eņģēlijs saka par Viņu, satek kopā šīn vienīgajā vietā. Kristus krusts. "Kad Es no zemes būšu paaugstināts, Es visus vilkšu pie Sevis," Viņš saka. Paaugstināts. Ne daudz, dažas pēdas. Tikai tik daudz, cik vajadzīgs, lai nostiprinātu krusta koku šīn pašā cietajā zemē. Šis nelielais pacēlums pāri pār cilvēkiem ir tas, kas liecina, kas ir Jēzus. Un vienīgi tas! Šeit

Fotomirkšķis

Izrādās var iztikt arī bez krukāiem, – Gregorskolas absolvente Madara Skurstene īsi pirms izlaiduma salauza kāju

ir viss, kas ir par Kristu sakāms, kas Viņš ir. Varoņa ciešanas? Nesaprasta ideālisma bojāeja? Kāda traģēdija, kas norisinās cilvēku acu priekšā? Kāds pārpratum ar ļaunuma nedzirdēto uzvaru pār kaut ko labu un krietnu? Ne tā! Ne tā.

Un, Viņu neredzēdami, mēs paliksim aklī pret visu to, kas ir šīn pasaulē pie viņas jēgas vai patiesības, vai īstenības un kas ir pie mums pašiem. Nav iespējams nākt pie šīm pēdējām, vissvarīgākajām lietām, pie tā, kas mēs esam un kāpēc mēs tādi esam, un kādiem mums jāklūst, kamēr mēs neesam nākuši pie Kristus, pie Viņa krusta. Kristīgā ticība ir šī stāvēšana zem Viņa krusta ar skatu, piekaltu Viņa rokām un kājām, no kurām izlāso asinis, caur kurām mēs kļūstam viens ar Viņu, caur kurām Viņa dzīvība ienāk mūsos un dara mūs par jaunu radījumu. Kristus krusta nāves dāvana. Kristīgam cilvēkam būt ar kristīgo ticību nenozīmē daudz ko zināt, par daudz ko spriest, kas saistās ar Kristu. Tā ir lūkošanās Viņā, kamēr mūsu sirds lūst mūsos, lūst žēlumā un sāpēs par tik lielām ciešanām, lūst kaunā un nožēlā par to, kas mēs esam Viņa priekšā, kamēr mūsu sirds nepaliek tur, Viņa krusta pakājē, un no turienes neatraujas ne mirkli.

Viņa mācekļi... To pulkā, kas Viņu ir milējuši pāri par savu dzīvību un apliecinājuši, ka Viņš ir Dzīvība, šo mācekļu pulkā ir kādi, kurus Viņš bija pagodinājis ar kādu atgādinājumu, ierakstīdams arī viņu rokās, arī viņu kājās Savas ciešanu zīmes, Savas brūces, Savas stigmatas. Tas ir ļoti reti noticis, tas ir kaut kas no dievišķās godības īpašības dots, parādīts. Mēs nevienam nevaram ne gaidīt, ne sev izlūgt. Bet šim Kristus brūcēm ir jābūt kā dziļām mūsu sirds brūcēm, ieglabātām nepārtraukti mūsos. To nozīmē būt kristīgam cilvēkam. Zināt un spriest, ko ēst vai ko neēst, kur iet vai kur neiet, ko darīt vai ko nedarīt, kā izturēties – tas viss ir tas pats, kas toreiz bija tam pūlim, kas uz viņu skatījās ziņkārībā un taisīja pats savus paviršos, cilvēcīgos spriedumus un lēmumus. Tas, kas mēs būsim, tas, kādi mēs būsim, tas taps no tā, cik cieši mēs Viņā lūkojamies, cik cieši mēs Viņu ietveram sevī mīlestībā. Viscīlākajā godbijībā, visdziļākajā pielūgšanā, visdziļākajā sevis atdošanā, Viņa ciešanu pagodinājumā. Āmen. (S)

Domas

Kad sākas diena?

Reiz rabīns jautāja studentiem, kā var noteikt to brīdi, kad nakts beidzas un sākas diena. "Vai tas ir tad, kad, pa gabalu raugoties, vari atšķirt suni no aitas?", atbildēja viens no studentiem. "Nē," sacīja rabīns. "Vai tas ir tad, kad, pa gabalu raugoties, vari atšķirt dateļpalmu no vīģes koka?" – jautāja nākamais. "Nē," atbildēja rabīns. "Bet kad tad?" – studenti vaicāja. "Tas ir tad, kad tu vari ieskatīties otra cilvēka sejā un saskatīt tajā savu brāli vai māsu. Līdz tam tā vēl ir nakts." Tulkojusi SANTA CILĒVIČA

Lasīsim Bībeli

"Celies un rīkojies, un lai Tas Kungs ir ar tevi!" (1Lk 22:16)

7.06. – Ps 29; Rm 11:32-36; Jņ 3:1-15

8.06. – 2Moz 20:23; 1kor 2:2; Jer 10:6-12; Apd 7:44-53

9.06. – 1Lk 22:16; Lk 10:3; Jes 43:8-13; Apd 7:54-8:3

10.06. – Ps 105:4; Lk 11:10; Apd 17:16-34; Apd 8:4-25

11.06. – Ps 69:6; Kol 2:14; Ef 4:1-7; Apd 8:26-40

12.06. – Ļj 40:3; Apd 20:24; Lk 23:44-49; Apd 9:1-9

13.06. – Ps 141:4; Lk 6:35; Jņ 17:7-14; Apd 9:10-19a

VAKARA SARUNAS JĀŅA BAZNĪCĀ GAISMA

10. jūnijā plkst. 20:00
Rīgas Svētā Jāņa baznīcā

sarunājas
mācītājs Edgars Mažis
tulkotājs Valdis Bisenieks
mūzikas žurnālists Orests Silabriedis
muzicē
Latvijas Radio koris
diriģents Kaspars Putniņš
ērģelniece Ilze Reine
vijolniece Agnese Kanniņa-Liepiņa
programmā
Emīls Dārziņš, Džonatans Hārvijs,
Ģerģs Ligeti, Olivjē Meslāns, Arvo Perts

koncertu rīko:
Latvijas Radio, Rīgas Svētā Jāņa baznīca, SVĒTDIENAS RĪTS

koncertu atbalsta:
map, Latvijas Radio, SVĒTDIENAS RĪTS, Latvijas Kristīgais radio, SVĒTDIENAS RĪTS

2009. gada 7. oktobra Vakara sarunu tēma – AIZIEŠANA

Ikšķiles evaņģēliski luteriskā draudze VĒLAS DĀVINĀT

kādai draudzei

ALTĀRGLEZNU,

kas tās grūtajos laikos ir priecējusi ticīgās tautas acis un sirdi.

Altārglezņas izmēri: augstums – 2,70 m, platums – 1,80 m.
Zvanīt: 65030328, 26533029,
e-pasts:
dzintarslaugalis@gmail.com

Ja vēlaties aplūkot altārgleznu klātienē, esat laipni gaidīti Kalēju ielā 1, Ikšķilē, Ogres rajonā. Dievnams atvērts svētdienās no plkst. 9.00 līdz 13.00, ceturtdienās no plkst. 17.00 līdz 19.00, sestdienās no plkst. 15.00 līdz 18.00.